

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-6S/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200139
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:8021200139.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov senátu JUDr. Andrey Darákovej a Mgr. Romana Die (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Prešov, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci Kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO/3751/2021, ČRZ: 6023/2021 zo dňa 25.01.2021, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

1. Správnu žalobou doručenu pôvodne Krajskému súdu v Prešove dňa 22.03.2021 sa žalobca domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia vydaného žalovaným pod č. KaPO/3751/2021, ČRZ: 6023/2021 zo dňa 25.01.2021 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/34/2020-71 zo dňa 02.09.2020. Žalobca žiadal okrem iného napadnuté rozhodnutie zrušiť.

2. Podľa § 1 písm. c) a § 3 ods. 1 a 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 01.06.2023 prešla právomoc výkonu správneho súdnictva z Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach (ďalej len ako „správny súd“). Z uvedeného dôvodu bolo rozhodovanie o predmetnej správnej žalobe žalobcu, v zmysle rozvrhu práce Správneho súdu v Košiciach na rok 2023 v jeho znení účinnom od 01.06.2023 vrátane jeho dodatkov, pridelené náhodným výberom senátu správneho súdu „6S“, ktorý sa v tejto veci stal zákonným sudcom.

II.

Priebeh administratívneho konania

3. Dňa 23.10.2020 bola žalovanému doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie právnej pomoci, ktorú žalobca bližšie nešpecifikoval, z jej obsahu však bolo možné vyvodiť, že ide o podanie dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/34/2020-71 zo dňa 02.09.2020 (ďalej len ako „uznesenie o odmietnutí odvolania“). Žalobca zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu hrozby zmeškania lehoty. Žalovaný po predbežnom poskytnutí právnej pomoci rozhodnutím č. KaPO/3751/2021, ČRZ:6023/2021 zo dňa 25.01.2021 podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.

z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len ako „Zákon o poskytovaní právnej pomoci“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/34/2020-71 zo dňa 02.09.2020.

III.

Napadnuté rozhodnutie

4. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že pre poskytnutie právnej pomoci je potrebné preukázať kumulatívne splnenie troch podmienok uvedených v Zákone o poskytovaní právnej pomoci s tým, že jednou z nich je vylúčenie zrejmej bezúspešnosti sporu, ktorej definícia je uvedená v ust. § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci. Z predložených dokladov podľa žalovaného vyplýva, že uznesením o odvolaní bolo odmietnuté podanie žalobcu formálne označené ako odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 7C/32/2019-60 zo dňa 23.03.2020 o zamietnutí sťažnosti z dôvodu, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Sťažnosti predchádzalo uznesenie vyššieho súdneho úradníka o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len ako „Zákon o súdnych poplatkoch“). V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ust. § 419, § 420 a § 421 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“) ohľadne prípustnosti dovolania a § 14 Zákona o súdnych poplatkoch upravujúci rozhodovanie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Podanie žalobcu, ktoré formálne označil ako odvolanie, smerovalo voči uzneseniu Okresného súdu Prešov z 23.03.2020, č. k. 7C/32/2019-60, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu z 18.03.2020. Toto uznesenie vydal sudca v rámci dvojinštančného postupu upraveného v ust. § 14 Zákona o súdnych poplatkoch. Sťažnosť žalobcu smerovala proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo vydané v 1. inštancii, pričom právna úprava výslovne vylučuje možnosť podania odvolania proti nemu. Žalobca bol teda podľa žalovaného oprávnený podať voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sťažnosť avšak voči rozhodnutiu sudcu už odvolanie podať nemohol (zákon to nepripúšťa). A preto ani uznesenie o odmietnutí odvolania nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, a teda takým rozhodnutím, ktoré by zakladalo možnosť účinného podania dovolania. Uviedol, že žalobca svoju žiadosť o poskytnutie právnej pomoci zameril na podanie dovolania voči uzneseniu o odmietnutí odvolania, ktoré však nie je uznesením odvolacieho súdu podľa § 420 ani podľa § 421 CSP, preto nie je splnená podmienka prípustnosti dovolania. Zároveň dodal, že sťažnosť bola do CSP zavedená ako novo koncipovaný inštitút, ktorý predstavuje účinný prostriedok nápravy v zmysle čl. 13 Dohovoru (viď Stevček a kol.: Civilný sporový poriadok, komentár, s. 869, C. H. Beck, r. 2016). Na základe uvedeného nebola splnená podmienka, že spor nie je zrejme bezúspešný, čím žalobca nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

IV.

Správna žaloba

5. Žalobca podanou správnu žalobou inicioval súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/14/2018 a uviedol, že jednoznačne vysvetľuje prečo nemožno zastaviť súdne konanie s nemožnosťou sa proti takému rozhodnutiu odvolať nakoľko by nastala svojvôľa. Poukázal na § 9 a § 10 Zákona o súdnych poplatkoch. Mal za to, že splnil všetky podmienky CPP Prešov aj nad rámec zákona a preto žiadal pridelenie advokáta. Zároveň mal za to, že osoba podpísaná pod napadnutým rozhodnutím znevažuje a poškodzuje buď úmyselne alebo svojou nekompetentnosťou alebo z nejakého iného dôvodu inštitúciu akou je Centrum právnej pomoci, ktoré má pomáhať. Záverom žiadal o vysvetlenie, že nedošlo k porušeniu základných práv na súdnu ochranu a práva na spravodlivé konanie.

V.

Vyjadrenia účastníkov konania

6. K podanej správnej žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 27.07.2021 zotrval na skutkových a právnych záveroch uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že žalobca nepochopil súvislosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/14/218 zo dňa 25.07.2018 a zameril sa len na tú skutočnosť, ktorú vytrhol z kontextu rozhodnutia a poukázal na bod 11.1 odôvodnenia rozhodnutia: „Odvolací súd konštatuje, že proti uzneseniu

o zastavení (dovolacieho) konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, ktoré bolo vydané po 1. júli 2017 nie je prípustné odvolanie a ani dovolanie.“ Sám žalobca tak podľa žalovaného uviedol dôkaz podporujúci správnosť napadnutého rozhodnutia. Na základe uvedeného žalovaný žiadal správnu žalobu zamietnuť.

7. Na vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe reagoval žalobca podaním zo dňa 20.12.2021, v ktorom zotrval na podanej žalobe a konštatoval, že lustráciou o počte žalôb chce dokázať rozporupnosť tvrdení žalovaného a prejudikovateľnosť súdnych rozhodnutí. Dal do pozornosti súdu, že cca 10 rokov je oslobodzovaný od akýchkoľvek súdnych poplatkov, opätovne žiadal o ustanovenie advokáta o presvedčivej, kvalifikovanej, úplnej a jednoznačne nespochybniteľnej odpovede. Uviedol tiež niekoľko skutočností priamo nesúvisiacich s predmetnou právnou vecou. Záverom navrhol vypočuť D. D. E. a D. F. G. a vykonať dokazovanie v súvislosti so súdnym spisom sp. zn. 7C/32/2019 a „Lustráciu KS Prešov o počte žalôb, ktoré som podal voči CPP“. K vyjadreniu predložil ako prílohu dokument označený ako „Príloha o stave súdnictva na Slovensku z pohľadu občana s vlastnou skúsenosťou ku dňu 12.10.2023“, ktorý však nemal priamu väzbu na predmetnú právnu vec.

8. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný duplikou zo dňa 10.01.2022, v ktorej poukázal na zmätoknosť žalobcovho písomného podania, absenciu žalobných bodov, ust. 134 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len ako „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) a na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 3As/47/2005 zo dňa 22.02.2006.

VI.

Pojednávanie

9. Po vykonaní prvotných úkonov podľa § 103 a nasl. SSP a splnení podmienok podľa § 107 ods. 1 písm. a/ SSP, bolo predmetnej veci nariadené pojednávanie na 13.03.2024, ktorého sa po riadnom predvolaní podľa § 108 ods. 2 a ods. 3 SSP, zúčastnil žalobca a jeho právny zástupca ustanovený len za účelom právneho zastúpenia na predmetnom pojednávaní. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním doručeným správne súdu dňa 23.02.2024. Na základe uvedeného bolo na pojednávaní prijaté uznesenie v zmysle § 114 SSP, že vec sa prejedná v neprítomnosti žalovaného, resp. jeho zástupcu.

10. Na pojednávaní konanom na správnom súde dňa 13.03.2024 sa po podaní správy o priebehu administratívneho konania sudcom spravodajcom, postupom podľa § 112 ods. 1 SSP k prejednávanej veci vyjadril právny zástupca žalobcu, ktorý poukázal na konkrétne žalobné body podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/ a f/ SSP, na základe ktorých považuje žalobca napadnuté rozhodnutie za nezákonné. Žalobca sám predniesol, že: „Do pozornosti dávam rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/14/2018, ktoré jednoznačne vysvetľuje, že nemožno zastaviť súdne konanie s nemožnosťou sa proti takémuto rozhodnutiu odvolávať, nastala by jednoznačne svojvôľa. Ak dovoľíte, ak ste sa oboznámili so spisom, tak jednoznačne podľa § 10 ods. 2 písm. a/ už začal konať vo veci samej, to znamená, že nemohol ma súd neoslobodiť od súdnych poplatkov a tým pádom zamietnuť kompletnú žalobu. Odvolával som sa na najvyšší súd a tým pádom mi boli znemožnené práva ako účastníka konania a to v dôsledku, že D. D. E. prejudikoval súdne rozhodnutie. Takže prosím, aby sa s týmto správny súd vysporiadal. Chcel som, aby bol vypočutý JUDr. Jaroslav Macko, ale nedostavil sa. Súdny spis 7C/32/2019, tam je jednoznačný dôkaz o tom, že boli moje práva ako účastníka konania obmedzené, to znamená, že nemám dostatok finančných prostriedkov a súd tým pádom zamietol nezákonným spôsobom môj nárok, že by som sa mohol odvolávať. Trvám na svojich uplatnených žalobných bodoch a žiadam súd, aby vo veci spravodlivo rozhodol, pretože boli porušené moje práva. To je všetko. Ďakujem.“

11. Po prednese žalobcu a jeho právneho zástupcu v zmysle § 112 ods. 1 a ods. 3 SSP, správny súd po krátkej porade senátu dospel jednohlasne k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby, na čo vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

VII.

Právne východiská

12. V súvislosti s plnením úloh správneho súdnictva v spojení so súdnym prieskumom predmetnej správnej žaloby podanej žalobcom správny súd na tomto mieste poukazuje na prislúchajúce ustanovenia Správneho súdneho poriadku, konkrétne na ustanovenia § 2, § 6 ods. 1, § 6 ods. 2 písm. a/, § 177 a nasl.

13. Podľa § 6 ods. 1 Zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

14. Podľa § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihladne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremičalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

15. Podľa § 14 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku okrem § 357 písm. a).

16. Podľa § 14 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

17. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

18. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnostiach, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p) postúpení právomoci do cudziny.

19. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

20. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

22. Podľa § 421 ods. 2 CSP, Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

VIII.

Právne posúdenie správneho súdu

23. Z obsahu správnej žaloby bolo pomerne náročné vyabstrahovať konkrétne žalobné dôvody, vzhľadom na charakter konania, však napriek tomu dospel správny súd k záveru o potrebe súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia. Z tohto dôvodu sú v ďalšom texte odôvodnenia rozsudku uvádzané všeobecné dôvody a závery správneho súdu bez priameho prepojenia na žalobné námietky žalobcu.

24. Žalovaný napadnuté rozhodnutie založil na zistení, že v danom prípade ide o zrejmu bezúspešnosť sporu, a to z dôvodu, že proti uzneseniu, proti ktorému žalobca mienil podať dovolanie, nie je dovolanie prípustné.

25. Úvodom správny súd považuje za nevyhnutné uviesť, že zákonodarca v Zákone o poskytovaní právnej pomoci upravuje predmet a rozsah právnej pomoci, podmienky jej priznania vo vzťahu k žiadateľom a pôsobnosť a úlohy orgánov verejnej správy pri rozhodovaní o žiadosti na poskytnutie právnej pomoci. Správny súd má za to, že cieľom zákonodarcu bolo zabezpečiť reálny prístup k Ústavou Slovenskej republiky deklarovaným právam fyzických osôb a harmonizovať právo Slovenskej republiky s právom Európskeho spoločenstva všetkým fyzickými osobám, ktoré sa ocitli v materiálnej núdzi bez rozdielu, teda bez diskriminácie, založenej na akomkoľvek dôvode. Zákonodarca ale zároveň ustanovil kritériá, podľa ktorých sa posudzuje oprávnenosť žiadateľov o právnu pomoc, aby sa tak predišlo jej zneužívaniu. V Zákone o poskytovaní právnej pomoci sú obsiahnuté základy inštitucionálneho zabezpečenia posudzovania žiadostí a samotného poskytovania právnej pomoci. Je v ňom tiež zakotvený postup pri žiadaní o poskytnutie právnej pomoci, rozhodovanie o jej poskytnutí a možnosť jeho preskúmania súdom. V ust. § 1 Zákona o poskytovaní právnej pomoci je obsiahnutý účel tohto zákona, ktorým je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje najmä na slovné spojenie „v rozsahu ustanovenom týmto zákonom“, čo len potvrdzuje vyššie uvedené.

26. Primárnou úlohou správneho súdu v rámci súdneho prieskumu v danom prípade bolo posúdiť, či žalovaný pre potreby priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi správne vyhodnotil, že v danom prípade nebola splnená podmienka, že sa nejedná o zrejme bezúspešný spor, teda či žalovaný správnym spôsobom aplikoval ust. § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci na ním prejednávajú právnu vec. V ust. § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci sú príkladmo (viď konštrukcia zákonného textu s použitím častice „najmä“, na základe čoho sú prípustné ďalšie varianty) upravené situácie, na ktoré je žalovaný povinný prihliadať pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu. Ide napr. o zánik práva uplynutím času, premĺčanie práva a podobne. Zo znenia ust. § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci má správny súd za to, že zákon na tomto mieste umožňuje žalovanému právne posúdiť budúci úspech, či neúspech žiadateľa v spore, v ktorom žiada o poskytnutie právnej pomoci, a tak do istej miery aj prejednávať rozhodnutie súdu. Avšak vždy len pre potreby rozhodovania o poskytnutí právnej pomoci. Rozhodnutím žalovaného žiadateľovi nezanikajú práva vyplývajúce mu z iných právnych predpisov, napr. právo podať žalobu a podobne. Negatívne rozhodnutie žalovaného z dôvodu konštatovania zrejmej bezúspešnosti sporu však môže byť pre žiadateľa určitým signálom, aby prehodnotil svoje rozhodnutie

napr. iniciovať súdne konanie. Na základe uvedeného je žalovaný oprávnený prihladať nielen na už zmienené premlčanie, ale nepochybne napr. aj na neprípustnosť podania opravného prostriedku alebo mimoriadneho opravného prostriedku, ktorej dôsledkom je odmietnutie odvolania či dovolania. Správny súd tak nepovažoval za nezákonný postup žalovaného, ktorý pre vyhodnotenie zrejmej bezúspešnosti sporu v predmetnej veci zohľadňoval prípustnosť dovolania.

27. V rozhodnutí o odmietnutí odvolania Krajský súd v Prešove podrobne odôvodnil z akých dôvodov odmietol odvolanie žalobcu ako neprípustné. Konštatoval, že konanie o súdnych poplatkoch je konaním jednoinštančným, vedie sa výlučne na súde prvej inštancie a rozhodnutie sudcu o sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka o zastavení konania je rozhodnutím konečným. Rovnako tak Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Obo/14/2018 zo dňa 25.07.2018, na ktoré poukázal sám žalobca, konštatoval, že: „Vychádzajúc z vyššie citovaných novelizovaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch je od 1. júla 2017 konanie o súdnych poplatkoch vrátane vydania uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku jednoinštančné a vedie sa výlučne na súde prvej inštancie.“ Ďalej tiež uviedol, že: „Odvolací súd preto konštatuje, že proti uzneseniu o zastavení (dovoliaceho) konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktoré bolo vydané po 1. júli 2017, nie je prípustné odvolanie a ani dovolanie.“ Správny súd sa s uvedenými závermi vyššie zmienených súdov v plnej miere stotožnil. V tejto súvislosti na doplnenie uvádza, že podľa Civilného sporového poriadku je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné len, ak to zákon pripúšťa. Kedy je tomu tak Civilný sporový poriadok uvádza v ust. § 420 a § 421, kde ale vyžaduje aby sa jednalo buď o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ktorým sa konanie končí, alebo ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie. Správny súd má za to, že uznesenie o odmietnutí odvolania nepochybne nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je ani rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, keďže odvolací súd nerozhodoval o veci samej, teda o nároku uplatnenom v konaní 7C/32/2019 pred Okresným súdom Prešov a tiež nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí, keďže ako vyplýva aj z vyššie uvedených záverov Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konanie bolo ukončené už na Okresnom súde Prešov.

28. S ohľadom na vyššie uvedené, preto napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktoré je založené na nesplnení podmienky o vylúčení zrejmej bezúspešnosti sporu vyplývajúcej z právneho záveru o neprípustnosti dovolania v právnej veci, v ktorej žalobca žiadal priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci, správny súd vyhodnotil ako zákonné a vecne správne.

29. K žalobným námietkam žalobcu a jeho tvrdeniam uvedených v jeho písomnom vyjadrení a na pojednávaní dňa 13.03.2024 správny súd uvádza, že v rámci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného je správny súd oprávnený posudzovať len zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a postup žalovaného, ktorý predchádzal vydaniu tohto rozhodnutia, nie však skutkové okolnosti vedúce k zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ani správnosť a zákonnosť zastavenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/32/2019. V súvislosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. sp. zn. 3Obo/14/2018 zo dňa 25.07.2018, na ktoré žalobca viackrát poukázal, správny súd uvádza, že žalobca si toto rozhodnutie vykladá nesprávne a odôvodnenie tohto rozhodnutia je v rozpore s tým čo tvrdí žalobca. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že postup kedy súd zastaví konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku rozhodnutím, ktoré vydá priamo sudca alebo senát bez možnosti podania opravného prostriedku a nie vyšší súdny úradník, voči rozhodnutiu ktorého možno podať sťažnosť, nie je v súlade so zákonom, keďže sa tým strane sporu znemožní realizácia jej patriacich procesných práv. Z uznesenia o odmietnutí odvolania však vyplynulo, že v prípade žalobcu bol zachovaný postup predpokladaný zákonom, a preto uvedený rozsudok nemal schopnosť podporiť tvrdenia žalobcu v konaní pred správnym súdom.

30. Žalovanému by snáď bolo možné vytknúť konštatovanie, že: „ ... uznesenie o odvolaní nie je rozhodnutím odvolacieho súdu ...“, uvedený nedostatok však nie je spôsobilý privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže zákonné ustanovenia, z ktorých žalovaný vychádzal, úvahy, ktorými sa riadil a dôvody, ktoré ho priviedli k rozhodnutiu sú z napadnutého rozhodnutia zreteľné a jasné.

31. Žalobca navrhol v predmetnom konaní vykonať dôkazy a to vypočítať D. D. E. a D. F. G. a vykonať dokazovanie v súvislosti so súdnym spisom sp. zn. 7C/32/2019 a „Lustráciu KS Prešov o počte žalôb, ktoré som podal voči CPP“. Správny súd týmto návrhom žalobcu nevyhovел a to z dôvodu, že správny súd nie je súdom skutkovým a v zásade preskúmava zákonnosť rozhodnutia vo vzťahu ku skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu rozhodnutia. Hoci Správny súdny poriadok túto možnosť poskytuje, primárnou úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu. V danom prípade správny súd ani vzhľadom na charakter napadnutého rozhodnutia a konania predchádzajúceho jeho vydaniu, nevidel relevantný dôvod na vypočítanie vyššie uvedených osôb, či vykonanie ďalších žalobcom navrhnutých dôkazov, na základe čoho nevyužil možnosť, ktorú mu poskytuje Správny súdny poriadok v ust. § 119 a § 120 ods. a) a žalobcom navrhované dôkazy nevykonal.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi a v danom prípade nebol naplnený žiaden zo zákonných dôvodov na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, na základe čoho správnu žalobu postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

33. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 SSP a nasl., tak že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže žalobca nemal vo veci úspech celkom a ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli žiadne preukázateľné trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať (§ 168 SSP).

34. Senát správneho súdu vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správne súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávne procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).

V Košiciach dňa 13.03.2024